

Život – produkce a nadprodukce

K bytostné povaze každého života náleží nejen aktivita (každé pravé jsoucno musí své bytí aktivně „vykonávat“), ale tvorba, vytváření, produkce. A tím je zároveň řečeno, že je vytvářeno víc než to, co tu už bylo a je, tedy že nejde o pouhé udržování (o které je ovšem také třeba aktivně pečovat, neboť setrvačnosti jsou plodem aktivit, pracujících proti úpadkům a degeneraci, proti entropii). Každá skutečná produkce je vlastně nad-produkcí, dokonce i re-produkce je nad-produkcí, i když si na ní všímáme hlavně toho opakování „téměř téhož“. Život, který netvoří, nevytváří něco nového, už ve skutečnosti umírá. Zvláště důležité je však to, že toho nového, co je vytvářeno či produkováno navíc, neužívá živý jedinec pouze pro sebe, ale že jeho značná část je připravována a předávána jiným jedincům, především jedincům téhož druhu (potomkům), ale také jiným živým jedincům, jiným bytostem. Rostliny většinou vybavují semena svých příštích potomků zásobními látkami (a požíváním těchto zásob se udržují při životě četné další organismy, nikoli na posledním místě člověk). Někteří živočichové se živí rostlinami (resp. jejich částmi), zatímco jiní dokonce také nebo někdy výhradně jinými živočichy. Tak se produkce a nadprodukce potomstva stává novou (rozšířenou) základnou a novým východiskem (materiálem) pro vývoj vyšších forem života. Celá živočišná říše je tak jakoby „zatížena“ dluhem, z lidského hlediska takřka proviněním, totiž svou závislostí na „kořistění“, takřka „kradení“ toho, co připravily svou produkcí a nadprodukcí jiné živé bytosti. Neplatí to ostatně jen o živočiších, neboť něco podobného najdeme i u rostlin. Nejen celé rody a druhy rostlin, ale celé vývojové větve, např. houby a plísňe, se naučily přiživovat a přímo cizopasit na jiných rostlinách (eventuelně i na živočiších); a příživníky najdeme ovšem také mezi živočichy. To vše je možné jen díky tomu, že život znamená produkci a nadprodukcí, která alespoň v nějakém rozsahu umožňuje nebo pomáhá žít i jiným, vzdáleným organismům. A každý jednotlivý (individuální) život je více nebo méně na takové produkci a nadprodukcí přímo i nepřímo závislý; dalo by se říci, že každý život, každá živá bytost začíná žít jakoby „na dluh“, „na úvěr“. A podobně každá živá bytost, dokud žije, fakticky poskytuje „úvěr“ některým jiným živým bytostem právě svou produkcí a nadprodukcí, už svými životními aktivitami.

(Písek, 101031-3.)